

ai szerint egymással merev ellentétbe állítottak, és amelyek fölött itélve, itélni kell egyszerűsége és fölélye, vajon az eddigi rendszer hagyassék-e meg, vagy pedig a kezelenés történjen változtatás? (Helyesítés.)

Mindezeknél fogva a következők interpellációt nyújtja a belügyminiszter urhoz:

Szándékozik-e a magyar kir. belügyminiszter ur a képviselőházat abba a helyzetbe juttatni, hogy a magyar kir. operának és a nemzeti színházak összes bevételeiről és kiadásairól szóló kimutatások, valamint a kezelési, személyzeti és szervezeti ügyekre vonatkozó szerződések, az operának és drámaának elválasztásától kezdve a jelen év december haváig a képviselőháznak rendelkezésére állhassanak?

Hajlandó-e elrendelni, hogy a kimutatások legkésőbb a jövő év első napjaiban, pontosan összeállítsa és kinyomtatva a képviselők között szétoszthatók legyenek?

Az interpelláció ki fog adni a belügyminiszternek.

Ezzel az ülés véget ért.

Ipolyi Arnold.

— 1828 + 1886. —

— december 3. —

Pár hónappal ezelőtt az egész nemzet áldása közben foglalta el a nagyváradi püspöki széket. Ma már halott. Ama nagy várakozások, melyeket a nemzet új működési köréhez kötött annyi joggal, már csak emléke nagyságát és a gyász őrt öblit.

A boldogult főpap — mint lapunk tegnapi távirata már jelentette — szívszélhűdésben halt meg tegnap. Nagyváradon futótűzként terjedt el a megdöbbentő szomorú hír, hogy Ipolyi Arnold meghalt.

A halál váratlanul, orozva támadta meg az őz főpapot. Még délelőtti vidor kedélyvel tette meg rendes sétáját.

Ezután a papnévődébe ment, hol élénk figyelemmel hallgatta meg egy papjelölt próba-szónoklatát, melyre igen érdekes critical megjegyzéseket tett. Fél 12 órakor jött vissza hirtelen s ekkor dolgozó szobájába vonult; egy szent könyvet vett elő s abban olvasgató, hogy a karácsonykor tartani szándékolt egyházi beszédére tanulmányokat tegyen. E beszéd tartása kedvenc eszméje volt a bold. főpapnak, melyről nem lehetett lebeszélni.

Mikor egy órákor az ins bement a püspökhöz, hogy ebédre hívja őt, rémüllettel látta, hogy ura, Bihar megye megyei püspöke, életelenedt hever a földön. Mellette a kezéből kiesett könyv s pápaszem. Dolog, tudás közt érte utól a halál a tudós főpapot... a szél ölte meg.

A residentia minden zugát egy pillanat alatt befutotta a hír; megtudták azt a káptalan tagjai s csakhamar az egész város. A mikorára a kanonokok, a káptalan tagjai összegyűltek a halottas szobában. Már akkor gyászlobogó lengett a püspöki palota felett, halálát jelentve a nemes szívű főpapnak.

A haláleset észrevételkor — mint a „Szabadság” írja, — az éppen Treleczky kanonoknál volt dr. Grosz orvos rogtán elhivatott, de sajnos, ő sem constátálhatott egyebet a szomorú tényről.

Bunyitay Vince, püspöki levéltárnok rogtán sürgönyökkel küldött az ország sok helyére, a rokonokhoz, a halott testvérekhez: Kellernéhez Gyulára, egyházi és politikai hatóságokhoz. Tegnap este már az egész ország tudta Nagyvárad vesztését.

A délután folyamában a káptalan összes tagjai, továbbá b. Dörny főispán, Gyálókay tiszki elnök, dr. Bozókay jog-

acad. igazgató és számos előkelő polgár jelent meg a püspöki palotában, mely a gyász helyévé lett. Mezey kir. közjegyző is megjelent, hogy a hagyaték állását fölvegye.

Püspöki helynököt eddig nem választottak, de hihetőleg ismét N. G. Á. János felszentelt püspök lesz az.

A székesegyházban délután rövid gyászmise tartott az elhunyt lelki üdvéért, a kinek még annyi időt sem engedett a kirelhetetlen halál, hogy az utolsó szentéseket felvehesse.

A város minden középületén gyászlógó leng busan, szomorúan.

Nagyváradnak ismét nagy halottja van. Ipolyi Arnold végrendelete — hír szerint — a beszercebányai káptalan levéltárában van s abban nagyszámu adományok foglaltak.

A boldogult főpap vagyonának legnagyobb részét műkiesekre fordította, melyek értéke, Egger, budapesti antiquarius szerint, ki a napokban éppen Váradon időzött, 150,000 forintba tehető.

Az elhunyt püspök végakarata az volt, hogy hullája a nagyváradi székesegyház templom alatti sírboltjába helyeztessék el, a mi meg is fog történni a ugyanakkor — szintén az elhunyt főpap végakarata szerint, — sive Beszercebányára fog szállíttatni.

Ipolyi Arnold életrajzát beiktatása alkalmával részletesen közöltük és így most annak egyes nevezetesebb mozzanatait ismételtük az alábbiakban.

Ama számos kitüntetés között, mely Ipolyit életében s különösen tudományos pályáján érte, nem utolsó helyet foglal el, hogy ő Felsége 1878. december 9-én az országos közoktatási tanács elnökevé nevezte ki, mely állásban Magyarországi közoktatásra jelentékeny befolyást gyakorolhatott.

Ipolyi életpályájának időrendben legutóbbi korszakára esik főképen az a tetekenyesség, melyet a modern magyar képzőművészet érdekében kifejtett az országos magyar képzőművészeti társulatban.

Az országos magyar képzőművészeti társulatban, mely a negyvenes évek szerény műegyletéből nőtt fel, a hetvenes évek végén nagy forrongás uralkodott; sokan azt hitték, hogy a bukás szélén áll, mire Ipolyi püspököt választák meg elnökül. A társulat t. i. összes vagyonát, megtakarított tőkéit nagy költséget igénylő, de csekély jövedelmű építkezésekre, a Múzeumokba és Zeneakadémiába fektette s ezáltal százötvenezer forintnál nagyobb adósságra keveredett, pedig még utólagos, nem jelentéktelen költségek is merültek fel, melyek fizetése annál nagyobb zavart okozott, minthogy tagjai száma mindinkább fogyott, és már alig haladta meg a kilenchez, kiknek évi díja a folyó költségeket és működési kiállításai árát sem fedőzte: e mellett a kiállítások is veszteséggel jártak; s mivel a képzőművészeti társulat határozottan deficit állapottban sinlett.

Ipolyi, ki már ekkor beszercebányai püspök volt, mely állásra ő Felsége 1872-ben nevezte ki — a társulat anyagi helyzetén csakhamar lendített.

Fölhívást intézett a nemzethez a magyar művészet pártolására s e fölívást követte legott némi siker; a tagok száma rövid időn mintegy négyszázzal szaporodott, néhány törvényhatóság évi segélyt biztosított, mások alapítványokat tettek. Minthogy pedig ez utóbbi sikerre nem vezetett, Ipolyi szükségesnek látta ő Felsége a király pártfogását kikérni, valamint az állam segélyét igénybe venni. Mindkettő jó eredménnyel; mert míg ő Felsége három év alatt fizetendő 30,000 forintot utaltványozott civilisztájából, az országgyűlés évi négyezer forintot szavazott meg

Marizkij figyelmesebben nézett rá: nagyon kimerülten találta. Tényleg nagybágyadtág vett rajta erőt, mely a kétes jelennek és bizonytalan jövőnek tulajdonítandó.

„Csak arról fogok beszélni, a mi önnel kellemes,” válaszolt a fiatal tiszt és egy szék vett.

„Megengedi?” tette hozzá, de bevárta Vasszilissza engedélyét, mielőtt leült.

Pavlovszkba érkezése óta egyetlen férfi sem tanusított iránta ennyi figyelmet; szíve ismételve azt mondta, hogy Marizkij messze túlszárnyalja a többi férfiakat.

Körülbelül fél óráig csevegtek együtt; Bochet kiasszonyt a társalgás tartama nyugtalanította ugyan, de miután tanítványát becsülte és közönséges szerelmességre képtelenné tartotta, ez ártatlan csevegésre csak jóakaratu figyelmet fordított.

„Megengedi, hogy anyját meglátogassam?” szölt Marizkij, a fiatal leány előtt meghajolva és választát várva.

„Anyám örülni fog, ha önnel megismerkedhetik.”

Még eddig senki sem adott azon ohajának kifejezést, hogy anyját meglátogat-hassa.

Miután a fiatal tiszt elvegyült a tömegben, Lissza így szölt:

„Menjünk haza, én fáradt vagyok.”

Mindkét hölgy hallgatagon haladt a sötétessé vált uton hazafelé; Vasszilissza karafogta Bochet kiasszonyt.

„Már régen ismeri e fiatal embert?” kérde végre a nevelőnő.

„A mult tel óta. Ha őnt vallatni akarná, kedves barátom, megmondhat neki mindent: igen, mindent,” ismétlé, álmodozva, „mindent!”

„Jól van!” mondá Bochet, a ki nem akart kíváncsiságot előlulni.

„De ha nem kérdezősködnék... ha anyámat meg nem látgatná... akkor kolostorba megyek,” határozá el a fiatal leány; „kérem ne beszéljünk erről tovább.”

Nánap délután négy óra tájban egy elegáns bérkocsi állt a ház kapuja előtt, melyben Görövy asszony lakott, és Marizkij bejelentette magát a család által. A szerény berendezés láttára nem mutatott sem meghatótságot, sem meglepetést, üdvözölte a hölgyeket és leginkább Görövy asszonnyal s Bochet kiasszonnyal beszélt. Vasszilissza örült, hogy oly kevés figyelmében látszott őt

képzőművészeti előkora. E mellett a magyar művészeknek macenásokat igyekezett szerezni s ő maga is macenas lett.

A szönl itt szintén nem állt meg, hanem a tekintetére átlépte inditványozta, hogy évenként pályázatok hirdettessenek oly színvázlatra, mely a magyar történelem egész körét felkarolja, vagy a magyar életből állítson elő jeleneteket és alakokat. S az általa alapított Ipolyi-pályadíjat már sok jeles festőnek elnyerte.

Ugyancsak mindjárt első közgyűlési megnyitót beszéde alkalmából megpendítette Ipolyi a nemzeti történelmi arcképcsarnok fölállításának eszméjét, mely eszméje elseje ma már teljesen, utóbbika részben, a mesteriskolában reálisított. Ily sokoldalú munkásság mellett sikerült Ipolyinak a képzőművészeti társulat céljait jutalmakkal, pályázatokkal, vásárlásokkal, a képműcsarnok és szakkönyvtár fölállításán kívül termékeny eszméi és buzditásai által elérni, vagy legalább megközelítenie.

A budapesti Történelmi Társulatnak, melynek Ipolyi elnöke volt, éppen a haláleset napján délután kellett havi gyűlést megtartani. A társulat tagjai közül sokan csak az academia gyűléstermében értesültek a vártalan csapásról. Mely komorságban nyílt meg az ülés. Az elnöki helyet Pulszky Ferenc és b. Kemény György foglalták el.

Pulszky nagy megindulással jelentette a gyászhirot. Így szölt: „Gyászhiro! kell megnyitnom az ülést. Társulatunk alapítója, disze, elnöke, nincs többé. Ipolyi Arnold nagyváradi püspök, ezen nevezetes püspöki székek legméltóbb utóda, ma déli 1 órakor hirtelen meghalt. Annak idejében gondoskodni fog a nemrel, a társulat, hogy emléket — nem mondom, hogy megörökítse, hiszen megörökítette azt maga műveivel...”

Itt Pulszky erőt vett a meghatottság, s azt folytatta: „Most egyebet nem tehetünk, mint a gyűlést berekesztjük és szombaton újra ülést lesz az intézkedések megtétele végett. Egyelőre szükséges, hogy küldöttséget induljon, a társulat nagy gyászt kifejezni. Fraknói Vilmos már elindult. Tagja lesz a küldöttség Szilágyi Sándor, ki oly szerény szönyöben élt az üdvözöllet és Pejzerpataky László, Szádeczky Lajos. Kérem, menjen el mindenki, a ki mehet. Mindnyáján mennének. Mindnyáján éreznek, mit vett a haza, az academia, a társulat. Bocsnat — így fejezte be fájdalmas szavait, — hogy többet nem mondhatok. Nekem is bárátom volt.”

Ezzel az ülés szomorúan szétoszlott.

VÁROSI KÖZÜGYEK.

— A városi nyugdíj. —

Arad sz. kir. város törvényhatósági tisztviselőinek, segéd- és kezelő-személyzetének. 1880. évi szept. hó 1-ő napjától megválasztott polgári és közpüspöki tanácsnak és tanácsnoknak, a kereskedelmi academia tanácsának, állandó alkalmazottjainak és szolgazemélyzetének nyugdíjzáróáról.

I. FEJEZET.

Általános határozatok.

1. §. Arad sz. kir. város közönségének a) összes tisztviselői, u. m.: polgármester, főkapitány, főjegyző, főjegyző, főorvos, főmérnök, főszámvivő, főpénztárnok, közgyám, levéltárnok, iskolafelügyelő, alkaptányok, aljegyzők, aljegyző, alszámvevők, almérnökök, kerületi orvosok, állatorvosok, pénztári ellenőrök, kamarások;

b) segéd- és kezelő-személyzete, u. m. a fogalmazók, kiadó, iktató, rendőr-hadna-

részesíteni és a gyengéd jelentőségű magatartás rendkívül tetszett neki. Görövy asszony, a ki magáriséletében nem igen volt tapintatos, túlságosan szeretteműlt volt a fiatal tiszt iránt, azonban Bochet kiasszonynak sikerült őt a tisztesség korlátai közt tartani.

A fiatal ember rövid látogatását befejezén, Görövy asszony közeledt leányához, a ki hallgatagon ült az ablaknál:

„Mond csak Lissza, kérő ez? Csinos. Gazdag is?”

„Azt nem tudom, anyám, hogy kérő-e és gazdag-e. De, hogy becsületes ember, azt tudom.”

Igy kifejtette, az anyja arra volt utalva, hogy anyai reményeinek áradatát a jó svájci nő keblébe öntse át; ez hagyta beszélni, de nem sok vigasztalást nyújtott neki.

Ugy történt, a hogy az árva előre látta; Marizkij Bochet kiasszonnyhoz fordult azon körülmények megtudása végett, melyek folytán a fiatal leány nagynénjétől megvált; és a nevelőnő, miként Vasszilissza kívánta, egész őszintén beszélt. A beborzolás és menekülés drámai részletei nagy hatást tettek a fiatal emberre; már kezdettől fogva kisse szerelmes volt bele, viszontlátásánál tehát az első érzelme őszinte öröm volt; most azonban, hogy üldözve és vagyontalannál tudta őt, még szászorta kedvesebb lett előtte. Nem tartozott a köze, a ki a tájdonlannak és betegségnek egy szép arcon látható nyomaitól visszariadnak; nem csupán a szépség bilincselte le őt, a kek szemekben mást is látott, nemcsak a tekintet táját és tüzeit.

Miután ez eseménydus nyáron történetekkel megismerkedett, egy szék estét választott ki arra, hogy Vasszilisszával beszéljen.

„Megengedte nekem, hogy a nagynénjétől való megválasztásán körülményei után tudakozódjam és én életem az engedelemmel. Engedje meg kifejeznem azt, hogy mennyire csodálom bátorságát és jellemzőségeit.”

Vasszilissza hallgatott.

„Kétszer megtárgyalta sorsát egy öre méltan férfhoz kötni: vajjon a házasságtól vagy a férfitől félt?”

Vasszilissza elmosolyodott.

„A házasságtól nem,” válaszolá, „mások is férhez mentek és boldogok lettek.”

Gyönyörű est volt. A zenéhez mentek; Görövy asszony és a svájci nő utánuk halad-

gyok, számtisztek, irodatisztok, mértékhitelítők, mérnöki hivatali segéd, irodai segéd-tisztek és szültségek;

c) az aradvárosi kereskedelmi academiának alkalmazott rendes tanárok, a város köz-ségi iskoláiban 1880. évi szeptember hó 1-ő napjától megválasztott és alkalmazott tanítók, továbbá

d) az állandóan alkalmazottak u. m. a vámfelügyelő, vámmellenőr, városgazda, építészeti felügyelő, adótitkosk, végrehajtó, gépészek, színházi felügyelő, italmérési felügyelő, kertész, temetőfelügyelő, vámszedők, kórkartári felügyelő, vegre,

e) szolgazemélyzete: rendőr-örmsesterek, rendőr-örvessék, kapus, negyed-mesterek, rendőr-tizedesek, rendőrségi yagol- és lovas-legények, hivataloszlók, szilp-ör, gát-örök, az aradvárosi kereskedelmi iskola szolgálja, mértékhitelítő hivatali rendes munkások, ut-egyengetők, mezei-rendőrök, torony-örök, tűz-örök, városi ács, valamint a fentnevezettek özvegyei és árva számára nyugdíj-intézetet alapít.

2. §. Elöl állítatik fel, hogy minden alkalmazott addig köteles szolgálni, míg ereje, egészsége e képessége engedi, 30 évi szolgálati időn túl azonban további szolgálatra senki sem könszeríthető, valamint senki sem könszeríthető, hogy tisztújítások alkalmával az eddig viselt tisztségnél rangban csekélyebb vagy fizetésben kisebb hivatalt vállaljon el.

3. §. A választás vagy kinevezés alapján ez idő szerint már alkalmazott, úgy az 1. §-ban megnevezett és jövőre megválasztandó vagy kinevezendő és alkalmazandó egyének (kivéve a tanítókat és tanítóképeket) kötelesek ezen szabályrendelet hatályba lépésétől, illetőleg a városnak alkalmaztatásuk idejétől kezdve a nyugdíjintézet pénzalapjához hozzájárulni, mely kötelezettség alól magát senki és semmiféle ürügy alatt ki nem vonhatja.

4. §. Sem maga, sem pedig özvegye vagy árva részére állandó nyugdíjra, vagy nevelítési járulékra igényt nem tarthat az: 1-ször: a ki állásáról önként lemond; 2-ször: a ki állását önként elhagyva, arra felhívás dacára sem tér vissza; 3-ször: a ki valamely becsületenit büntetést hivatalszétessé ítéltetett;

4-a: a ki a szolgálati kötelekeiből büntetést elbocsátással;

5-ör: a ki oly cselekmény elkövetése után, mely hivatalból való elbocsátást von maga után, megszökik, vagy bármely más okból ezen cselekmény miatt ellene a bünvádi vagy fegyelmi eljárásnak helye lehet, mely esetekben azonban a nyugdíjaztatásból való kizárás, a fegyelmi eljárás megfelelő alkalmazása mellett mondatik ki.

5. §. Tekintettel arra, hogy Arad szab. kir. város törvényhatóságánál a nyugdíjalap 1872. évi márczius hó 1-ő napjától kezdve létesített; beszámítható szolgálati időnek tekintetik azon időtartam, melyet valaki a nyugdíjazási vagy nevelési igény megállapításától visszafelé egészen 1872. évi márczius hó 1-ő napjától terjedőleg, az 1-ő §-ban megjelölt állomásokon szakadatlanul és egyfolytában töltött.

A nyugdíj vagy nevelési járulék azonban a választási, kinevezési vagy alkalmazási idő után következő hónap 1-ő napjától számítható.

Az első év betöltése után minden megkezdett év egy egész évnek vétetik. (Folyt. köv.)

Külföld.

A helyzet a Balkánfélszigeten magyar szempontból tekintve. E cím alatt hosszabb level jelent meg a „Times”-ban. A levelező előrebocsátja, hogy a ki figyelemmel kísérté a magyar delegatio tár-

tak a parkban. Egyedül voltak, nem hallhatta őket senki.

„Remé-e egykor boldog lehetni?” kérde Marizkij komolyan.

„Azt nem tudom,” válaszolt halkan, hogy kedélyizgatottságtól elpalástoltja.

Még néhány lépést tetett előre. Egy levelet hullatni kezdő bokor elfőtte az őket követő hölgyek előtt.

„Ha rém akarja bizni magát,” kezdé a fiatal tiszt, miközben megfogta Vasszilissza kezét, ki azt nem is vonta vissza, „akkor azt hiszem, hogy boldog lesz, mert szerettem őnt.”

Az árva szemé közé nézett. Szemei örömteljes búszkéségtől égtek.

„Szegény vagyok,” mondá, „kegyvesztetté lettem; a világ ócsáról, sőt talán meg is vet; és én becsült engem?”

„Szeretem,” viszonozá Marizkij. „Ki merészelne feleségetet gyálázni!”

Marizkij a neki átengedett kezét ajkaihoz emelte.

„Hát ti mit csináltok itt?” kérde Görövy asszony a bokor mögől előlve.

„Önre várunk, mama,” válaszolá a fiatalember. „Azt hiszem, hogy legjobb lenne, ha haza mennénk; sok mondanivalóm van.”

Karját nyújtotta Vasszilisszának és karöltve haladtak végig a parkon a sétálócsodálkozó pillantásai közt, melyek ilyen bizalmasodást csupán fiatal pároknak vagy jegyeseknek engednek meg.

Marizkij nyilatkozta kimerítő volt; a mint Görövy asszony értesült, hogy a fiatal tiszt gazdag szülőknek egyetlen gyermeke, a ki szeretik őt és minden vagytat teljesítik, nem bírta meghatottságtól elrejtleni.

Vasszilissza búszkén nézett vőlegényére, nem tudta, hogy gazdag vagy szegény-e, nem is akarta tudni, csak arra gondolt, hogy őt hozomány nélkül, tisztán önmagáért veszt el.

„Még nem vagyunk készen,” mondá a fiatal leány, miután anyja a mátkapárt megáldotta és leánya keblén az összes, rendelkezésre álló könyveit kisírta; „meg nagynénemnek is kell inrom.”

„Kutatásra óta még nem irt neki?” kérde Marizkij.

„Csak néhány sort Moszkvából; de nem válaszolt.

„No hát akkor írjunk nagynénének!” szölt a vőlegény vidáman. (Folyt. köv.)

gyalásait, arra nézve lehetetlen félreismerni azt a körülményt, hogy Magyarország vezetői Ausztriát s hogy a magyarok oly politikára kényszerítik a monarchiát, mely természetére és céljaira nézve nem különbözik ugyan attól, melyet Kálauok y gr. eredetileg követ, mely azonban mégis oly állapotok megteremtésére sarkalja a külügyminisztert, melyeket ez elköltni szeretett volna.

A levelező ezután részletesen ismerteti a magyar delegatiónak hallottakat s különösen Andrassy Gyula gr., Apponyi Albert gr. és Zichy Jenő gr. beszédeivel, valamint Kálnoky gr. külügyminiszter ezreke adott válaszával foglalkozik. Constataja különösen, hogy a magyarok nem Bulgáriának Oroszországgal való fegyveres occupációjától tartanak, hanem inkább attól, hogy a Balkánfélszigetet Oroszország békés uton meg fogja hódítani, hogy ott nagy orosz pártot szervez, a mi által előkészíti azt, hogy a kedvező körülmények alkalmával Oroszországot teljesen megvesse lábát a Balkánon, a mi véssze kihatással lehet a monarchiára is, mely nagy szláv törzseket számít lakossága közé.

E negatív állásponttal szemben pozitív jellegű magyar politika gyanánt a Balkán államok conföderatiója tekinthető, s minthogy e conföderatiót a jelen körülmények közt Oroszországgal kihívásnak vehetné, a magyarok — a levelező szerint — azt kívánják, hogy a conföderatio a nagyhatalmak — nevezetesen Németország, Ausztria-Magyarország, Anglia és Olaszország — védnöksége alá helyeztessék, a mi által meg volna adva a garancia a jövő békére. A levelező elismeri e nézet helyességét s nagyfontosságát az esetre, ha az megvalósulna. A conföderationnak mindenesetre meg lenne az eredménye, hogy megvédné Törökország északi határát s gyorsan és határozottan megoldandó az örök keleti kérdés. Ez állapotnak azonban a levelező szerint két feltétele van: egy erős kormány alakítása Bulgáriában és egy főparancsnok az egyesített hadseregek fölött, ha Sándor nem üzetett volna el, az ő személyében megalkatott volna mindkét feltételt.

Karavolov moszkodással. A sophiai Karavolov-párti hírlap letelezésait ama nyilatkozat tárgyában, melyet Sándor fejedelem az évi bucaresti utazása alkalmával a Balkánfélsziget jövőjére vonatkozólag állított tett, — mint a Havas-ügynek jelenti — Sophia politikai körében a Karavolov-Zankov minisztériumbeli kísértetének tekintik, hogy igazolja az augusztus 21-iki összekülvésben való részvételét. Az abban foglalt ígárlamod állítást annak ide én Sándor fejedelem és a román miniszterek határozottan megczafolták.

Russophil bolgár tisztek, az occupatio. Azon bolgár tisztek, kiket az összekülvés óta hazájukból száműzték és akik Bukarestbe menekültek, legutóbb a Kiriaz-fogadónak érkezézetét tartottak, elhatározza, hogy újabb nyugtalanaságokat fognak szítani, és a regensek ellen merényletet intéznek. Később kitűnt, hogy semmit sem tehetnek, minthogy a szűksége a nyagieszközöket Oroszország megtagadta.

Hir szerint a sophiai orosz katonai attaché azt ajánlotta az orosz had- és külügyminisztereknek, hogy occupálják Bulgáriát. Ezt azonban ellenzi a czár, Obrucsew és mások. A czár attól fél, hogy ha az oroszok bevonulnak Észak-Bulgáriába, akkor a törökök megszállják Kelet-Rumeliát.

A Milán király elleni merénylet. A „Pol. Corr.” értesítése szerint az időkben már megczafolt hír a Milán király ellen tervezett merényletre vonatkozólag, melynek következtében a király állítólag siettetett visszavonulását a fővárosba, leginkább a szabadlvsú párt azon törekvése vezethető vissza, hogy azon mely benyomás elmosdójek, vagy leginkább is gyengüljön, melyet a királynak a belgrádi helyőrségben kitört cholerajárvány alkalmával tanusított önfeledő és halál megvető magaviselete a lakosság legzselesebb körében keltett.

Legujabb posta.

— Robilant gróf beszéde. A „Pol. Corr.” jelentése constataja, hogy Robilant grófnak a kamarában tett nyilatkozata az összes pártoknál fényes sikert ért el. Robilant gróft beszéde után az ellenzék vezérei is a legmelegebben üdvözölték, ami bizonyítékul szolgál arra, hogy a külpolitikára nézve valamennyi párt támogatja a kormányt. Különös meglepéssel fogadták a miniszternek az Ausztria-Magyarországhoz és Németországhoz való viszonyra vonatkozó nyilatkozatait, továbbá azon rokonszenvet, a melyet Battenberg Sándor herceg és a bolgár unio iránt kifejezett.

— Kaulbars missiója. Konstantinápolyból december 2-iki kelettel a Havas-ügynek jelenti: A mai napon ide érkezett orosz körgyvezek a bolgár események történelmi sorozatát foglalja magában és felemlíti, hogy Kaulbars tábornok küldetése — mely távol van attól, hogy eredménytelen maradt volna — kettős feladatot tűzött maga elé és pedig először, hogy a bolgár regenséget tanácsalával támogassa; másodsor, hogy Bulgária beutazásával a nép valóságos hangulatáról és nézeteiről tudomást szerezzen; az előbbi azon okból nem teljesülhetett, mert a regensek Kaulbars tábornok tanácsait meghallgatni vonakodtak. A philippopolisi esemény, mely a bolgár kormány ellenzékét intézkedéseit kétségteleenl beigazolta, a tábornok és a consulo elutasításának szükségességét vonta maga után. Kaulbars tábornok második feladata ama tényt derítette ki, hogy a bolgár nép nézetei határozottan ellenkeznek a kauldorok politikájával, kik a hatalmat kezükben tartják. A körgyvezek egysegyben azon remény kifejezésével zárul, hogy a megoldás békés eszközökkel lehetséges lesz.

BUDAPESTI TŐZSDE.

December 2.

Pénz		Ar		Pénz		u		Pénz		Ar		Záloglevelek.		Pénz		Ar	
M. kir. aranyár. adóment. 4%	105 25	105 55	Magy. orsz. bank részvény-társaság	—	—	—	—	Pesti közúti vaspálya	476	478	M. földhitelint. papírtérték 5%	101 25	101 75	—	—	—	
" papírráradék adóment. 5%	94 30	94 60	Oszt. hitelintézet	297 80	298	—	—	Pesti közúti vasp. élvezet jegyek	280	285	" " " 4 1/2 %	95 25	100	—	—	—	
M. vasúti köl. 120 frt o. é. (300 fr.) 5%	152 50	153	Oszt. magyar bank	890	895	—	—	Budapesti III. ker. takarékp.	99	100	" " " 4 %	93 50	94	—	—	—	
M. v. köl. 120 frt egyes dbkban	1 250	153	I. magyar iparbank	152	153	—	—	Országos központi	505	510	" " arany v. ezüst 5 %	127 50	128	—	—	—	
M 1869. kel. v. á. kötv. (els.) adóment. 5%	99 75	100 25	Pesti keresk. bank	675	678	—	—	Pesti hazai első	7975	8000	" jelzálogbank . . . 5 1/2 %	102 50	103	—	—	—	
M 1873. kel. ár. v. ez. (els.) adóment. 5%	127	127 50	Bécsi bizt. társulat	206	208	—	—	Egyesült Budapest fővárosi talp.	475	—	" " " 5 %	101	101 50	—	—	—	
M. 1876. kel. aranyban (els.) adóment. 5%	118	118 50	Bécsi élet- s jár. bizt. társ.	210	220	—	—	Magyar ált. takarékp. részvény	92	93	Kisbirt. orsz. földh.-int. 5 1/2 %	102	102 25	—	—	—	
M. kir. nyereség-közlés 100 frt	125 50	126 50	Első magy. általános bizt. társ.	315	3170	—	—	Alagut	150	151	Oszt. magyar bank o. é. 5 1/2 %	100 60	101	—	—	—	
M. kir. nyereség-közlés 50 frt drbja	125	126	Fonciere pesti bizt. társ.	72 25	73	—	—	Általános waggon kölcs. társaság	77	78	" " " 4 1/2 %	101 60	101 90	—	—	—	
Tiszai és szegedi kölcsön 4%	124	124 50	Magyar-francia bizt. társ.	203 25	204	—	—	"Franklin"-társulat	218	220	" " " 4 %	98 50	98 70	—	—	—	
M. k. földm. kötvények 5%	104 50	105 50	Pannónia vissz. társ.	855	870	—	—	Ganz és társas. vas. és gépgyár	825	825	Pesti keresked. bank 6 %	102	102 50	—	—	—	
"rad. 5%	104 50	105 50	Concordia malom	472	480	—	—	Gschwindt-féle szeszgyár	370	375	" " " 5 1/2 %	101 50	102	—	—	—	
M. k. földm. kötvényekemesi 5%	104 50	105 50	Első budapesti malom	1015	1025	—	—	Gyapjum. és biz. I. magyar	258	260	" " " 5 %	101	101 50	—	—	—	
"rad. 5%	104 50	105 50	Erzsébet malom	223	225	—	—	Keresked. épülete	650	—	Albina tak. és hitelint. 6 %	101	102	—	—	—	
M. k. földm. kötvények horvát-ors. 5%	105	106	Hengermalom	583	595	—	—	Könyvnyomda „Atheneum“	580	—	Elsőbbségek.	—	—	—	—	—	
M. k. földm. kötvények erdélyi 5%	104 50	105 50	Luiza malom	283	285	—	—	Pesti	1100	1140	Budapesti lánczhid 5 %	106	106 50	—	—	—	
"erdélyi jelz. urb. vk. (100 forint 5%)	98	99	Molnárak és sütők malma	380	385	—	—	Köszénb. és téglagy. (Drasche)	259 50	260	Lloyd-és tőzsde-épület . . 5 %	99 50	100	—	—	—	
Szőlődezmavált. kötv. (100 frt) 5%	98 75	99 50	Pannónia malom	750	780	—	—	Nemzetközi waggon-kölcsön-részvényszerűség	75 50	76	M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorsj.	9 60	10	—	—	—	
Pest városi kölcsöne 1870. évből 6%	106	106 50	Viktoria malom	200	215	—	—	Pesti építő-társaság	97	97 50	Oszt. vörös-kereszt-egylet . .	14 50	15	—	—	—	
Pest városi kölcsön 1871. évből 6%	109	109 50	"Adria" m. tengeri hajóz. részv. t.	189 25	190	—	—	Rimamurány-salgótárj. vas. v. v. t.	153	154	Pénznemek.	—	—	—	—	—	
Budapesti f. 1880. kölcsöne 6%	100 50	101	Alföld-fiumei vasút 5%	106	107	—	—	Salgótárj. közszénb.	175 50	176 50	Cs.-kir. arany (vert)	5 93	5 97	—	—	—	
Budapesti bankgy. részvén. t.	307	307 50	Báttaszék domb-zákány vasút 5%	173	173 50	—	—	Schlick-féle vas. és gépgyár	900	910	Cs.-kir. arany (kör)	5 88	5 92	—	—	—	
Magy. ált. hitelbank	144 50	145	Déli vasút 5%	186 25	187	—	—	Schlick-féle vas. és gépgyár II. kib.	310	—	Oszt. magyar 8 frtos arany . .	9 96	9 98	—	—	—	
Magy. jelz. hitl. II. kib. in. elismv.	104 60	104 80	Északkeleti vasút 5%	151 50	152	—	—	Serfőzde első magyar	165	170	20 frankos arany	9 96	9 98	—	—	—	
Magy. lesz. és pénzváltó	—	—	Erdélyi vasút 5%	176 50	177	—	—	Sertészüzem	105	106	Oszt. és magyar ezüst	—	—	—	—	—	
			Győr-sopron-ebenfurti vasút 5%	248 50	249	—	—	Sósuti kőbánya	190	192	Német birod. bankj. vagy ezekkel egyenért. bankj. (100 márkáért)	61 85	61 95	—	—	—	
			Kassa-oderbergi vasút 4%	—	—	—	—	Spódium- és csontlisztgyár	104 10	104 30	Ném. bankp. 100 német. bir. márkáért	49 75	49 85	—	—	—	
			Magyar galicziái vasút 3%	—	—	—	—	Szálloda-részvényszerűség	270	272	Amsterdam 100 hollandi frtért	49 70	49 80	—	—	—	
			M. ny. v. (sz.-győr-gránci vasút 3%)	—	—	—	—	Tégla- és mészkőut. utlaki	104 75	105 25	Paris 100 frankért	126 24	126 55	—	—	—	
			Oszt. államvasút 3%	—	—	—	—	Török dohányrészvény	—	—	Szajci pénzpiaczköz 100 frankér.	—	—	—	—	—	
			Pécs-barcsi vasút 3%	—	—	—	—	Gőztéglagyár kőbányai szelv. nélk.	—	—	London 10 font sterlingért	—	—	—	—	—	
			Tisza-vidéki vasút 3%	—	—	—	—	M. jelz.-bank ny. kölcsönkötv. 4sz.	—	—		—	—	—	—	—	
			Oszt. dunagőzhajózási társ. 3%	—	—	—	—		—	—		—	—	—	—	—	

Árverési hirdetmény.
A város tulajdonához tartozó halászlé jogok 1887. évi január 1-től 1 vagy több évre leendő bérbeadására iránt folyó évi december 7-ik napján, délelőtt 10 órakor árverést fog a gazdasági szék tartani. Kiküldési ár 91 frt mely összegnek 10 százaléka bánompénzül leendő. Árverési lehet szóval, vagy írásbeli zárt ajánlatokkal, mely utóbbiakhoz a bánompénz melléklendő s melyekben kifejezve kell lenni, hogy a vállalkozni kívánó a feltételeket ismeri és azokat elfogadja. A feltételek, előzőleg is Párcz István tanácsnok úrnál megtekinthetők. Arad sz. kir. város gazdasági székének 1886. évi november 30-án tartott üléséből.
Varjassy Lajos,
aljegyző.

CACAO
130 és
CHOCOLADE
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE
melyek az első bécsi konyhaművészeti kiállításán a legmagasabb díjjal, a kitüntetés oklevéllel lettek megjutalmazva, csak hatóságilag beiktatott védjegyüknek és cégüknek alatti valódiak. Kapható minden hírneves kereskedő úrnál és csomagkereskedőnél. **Aradon**
ELIAS ARMIN úrnál.
Vidékre postai utánvétellel küldetnek szét.
Victor Schmidt & Söhne,
cs. kir. orsz. enged. gyárosok.
Gyár és központi szétosztási hely: **Bécs,**
V. Allee-gasse, Nr. 48. (a déli vasút mellett.)

Hirdetmény.
11926-1886.
A nagym. földm., ipar- és kereskedelemügyi m. kir. ministerium 1884. évi 39.523. sz. a. kelt intézményével, az 1885. évben fizetett III. osztályú kereseti adó összegnek azon minimumát, mely Arad sz. kir. város területén lakó iparosokat és kereskedőket iparhatósági megbízottak által leendő megválasztásra képesíti — 15 forintban állapította meg. — a m. évi 52211. sz. a. kibocsátott magas rendelethez értelmében s figyelemmel az 1884. évi XVII. t.-cz. 169. és 172. §-saiban foglaltakra, Aradváros területére 20, és az aradi szőlőiről járás számára 20 iparos és kereskedő választandó mint iparhatósági megbízott, kik működésüket 1887. évi január 1-én kezdenék meg.
Az aradvárosi I. fokú iparhatóság mellé a hivatkozott törvény 169. §. az aradi járás szőlőbirtosága mellé a 172. §. értelmében 20-20 iparhatósági megbízottnak a városföldi földszinti kis-teremben tartandó megválasztására **évi december 5-ik napjának, d. e. 10 órája** tüzetik ki határidőül, mire az érdekelt helybeli kereskedő és iparos urak minél számosabban leendő megjelenésére meghívattak.
Arad sz. kir. város kap. hivatala mint I. fokú iparhatóság.
Aradon, 1886. november 23-án.
Urbányi,
főkapitány.

Az aradi piacon hallatlan csoda!!!
Női ingek 65, 80, 90, 1.80 krig.
Ejti corsetták 65, 75, 90, 1.80-ig.
Fehér alsó-szoknyák 90, 1.—, 1.20 frtig.
Férfi ingek chifon, pique, kreton vagy oxford 1.— 1.10, 1.20, 1.40, 1.50 frtig.
Férfi harisnyák parja 8, 10, 12, 15, 40 krig.
Gyermek harisnyák 8, 9, 10, 12, 15, 20, 25, 30-ig.
Női harisnyák fehér és színes 15, 18, 20, 25.
Kretonok és szattonok 16, 18, 20, 25.
Kockás és színes szövetek 16, 20, 25.
Férfi kalzopok legújabb divatnak 1.20, 3.50-ig.
Gyermekkoscskák, kézi kosarak, utazó bördöndök, nap- és esernyők, sétatálcák, nyakkendők, keztyűk, paplanok, asztalneműk, ágylakók, gyermek ruhák legújabbak nagy választékban és meglepő olcsó árakon kaphatók.
Kilényi Adolf
Aradon, főter 20. sz. a., a „Kék golyó”-hoz

Legjobb minőségű sodrony-matracok
és azokhoz hasonló készítményű **sodrony kocsi-ülők**
tisztán vas alkatrészekből, támlával vagy támla nélkül, minden kocsihoz egyszerű beakasztás által alkalmazhatók, a melyek ruganyosság, cselészerűség és rendkívüli tartósság miatt fölművelnek minden más, mostanig használatban levő kocsi-üléseket.
Sodrony-matrac fa-alkatrészzel 11-12 frt. — Sodrony-matrac egész vas alkatrészzel 14-15 frt. — Sodrony kocsi-ülő támla nélkül 7 frt 50 kr. — Sodrony kocsi-ülő támlával 10 frt 50 kr.
A szabad. sodrony kocsi-ülő egyedüli raktára Aradon
ERNYEI GYULA-NÁL
a „zöld papagályhoz“

Pályázati hirdetés.
A csermői központi jegyzői állás, lemondás folytán üresedésbe jöven, annak az 1886. évi XXII. t.-cz. 68. §-a második bekezdésében előírt módon f. évi december 14-én, d. e. 10 órakor Csermő község-házánál leendő betöltésére pályázat nyitattik.
Felhívattak tehát mindazok, kik ezen jegyzői állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. cz. 6. §-ának megfelelőleg felszerelt kérvényeiket f. é. december 13-ik napjának d. u. 5 órájáig alulírottakhoz annyiival inkább nyújtassák be, mert a később beérkezett kérvények figyelmen kívül fognak hagyatni.
Borosjenő, 1886. nov. 28.
Czárán,
főszolgabíró.

A „Széchenyi irodalmi intézet“
papir-, író- és rajzszekereskedésében (főter, Neuman-ház),
következő különlegességek kaphatók:
1. Az „Aradi Képes Naptár“, több mint száz képpel, ára 1 frt.
2. Excelsior tolltartók, előkészültek, hogy hosszabb ideig csak egyszer kell tényleg a tollat, 8 krtól 50-ig.
3. Tollkülönlegességek, rondírozás, rasztírozás, kottaléniaásra stb.
4. Automatic-írók, egy darab 30 kr.; diszes gyöngyház kiállítással 1.10-1.20-ig.
5. Japáni papir, (elszakíthatlan) értékes okmányok felvételére, 4 krtól 10-ig.
6. Kiváló szép levélpapir, 10-20 — 25-50-100 darab egy tokban, ugyanannyi borítékkal 10 krtól 2.50-ig.
Azonkívül bármintemű a papir-, író- és rajzszekereskedés szakmájába vágó tárgyak különösen iskolai eszközök sat.
A könyvkötéshez szükséges mindennemű papírok és vásznak
jutányos áron kaphatók.

NEW-YORK
kizárólag kölcsönösségen alapuló biztosító társaság.
ALAPITTATOTT 1845-ben.
Biztosítéki alap 1886. jan. 1-én 350 millió frank.
Alapítása óta 1886. január 1-ig a New-York 222,912 kottányt állított ki, biztosítván 3,624,647,762 frtk.
Évi díjakban bevett 746,373,352 „
Kamatokban bevett 189,309,454 „
Szerződésnek esedékességeért fizetett 228,008,072 frtk.
Nyereségükért és vásárlásokért fizetett 233,687,453 „
A New-Yorknak Amerikán, Ázsián és Afrikán kívül Európában a következő fővárosokban vannak fiókjai:
Berlinben **Madridban** **Turinban** **Veveyben**
Londonban **Párisban** **Kristiániában** **Stockholmban**
Bécsben **Amsterdauban** **Lissabonban** **Konstantinápolyban**
Brüsszelben **Rómában** **Pétervárott** **Budapestben**
A New-York életbiztosító-társaság tisztán kölcsönösségen alapul, nincsenek részvényesek, tehát az egész nyereség a biztosítottak közt osztatik szét.
Bővebb felvilágosításért fordulhatni a **NEW-YORK magyarországi képviselőségéhez:**
BUDAPESTEN, Nádor-utca 9. 686-2.12